

[Haunstrup Clemmensen.]

naturligvis nødvendigt også at interessere sig for fremme af opsparing for et kortere åremål. I den forbindelse vil jeg minde om, at der er meget væsentlige formål for den enkelte borger, som trænger sig på, bl. a. spørgsmålet om opsparing til egen bolig; jeg understreger, at jeg ikke blot tænker på opsparing til eget hus, men også på opsparing til erhvervelse af egen lejlighed i beboelseskarrere — en udvikling, der er i gang, og som jeg håber må blive forstærket og begunstiget. Der er også her et stort og afgørende opsparingsformål.

Derudover vil det være helt naturligt, at formål som uddannelse, både som grundlag for forældres opsparing og som grundlag for de unges opsparing, kommer i forgrunden, og opsparing til etablering af egen virksomhed er vel også et af de formål, alle må have sympati for. Når man har erkendt erhvervslivets ret til henlæggelse til investeringsfonds, må man vel også erkende, at der for den enkelte borger eksisterer tilsvarende investeringsopgaver — noget, som jeg håber og tror at vi i udvalget kan finde former for, former, som kan udvides og udbygges.

Lad mig i den forbindelse minde om, at man skal være varsom med at kaste vrang på gældende ordninger, når de er indarbejdet og befolkningen efter nogen tids forløb er blevet fortrolig med dem. Jeg har forstået det sådan — men beder for en ordens skyld den højtærede minister bekræfte det — at der ikke i det foreliggende lovforslag ligger skjult et attentat på den nugældende kapitalbindingsordning. Jeg tror tværtimod — og deri er jeg ganske enig med pengeinstitutionernes ledelser — at der er grund til at udbygge disse skattebegunstigende ordninger. Grænsen er som bekendt for øjeblikket 600 kr. for enlige og 1 000 kr. for forsørgere, men jeg tror, det vil være helt naturligt at gå væsentligt højere op, således som det også gang på gang har været foreslået af oppositionen, f. eks. til 2 500 kr. for alle, hvad enten de er forsørgere eller ikkeforsørgere. I denne forbindelse beder jeg den højtærede minister sammenligne det nu fremsatte lovforslag med de gældende ordninger. Jeg tror, det da må erkendes, at disse ordninger er udtryk for en noget større psykologisk forståelse end den, mini-

steren har mobiliseret ved dette lovforslags udformning. Belønningen i forbindelse med de gældende opsparingsordninger kommer væsentligt hurtigere end efter den højtærede ministers forslag. Jeg tror, at mange i disse aftener og — kan vi vel føje til — nætter, når deres selvangivelse skal udformes, er glade for, at de forholdsvis hurtigt kan få denne belønning. Jeg understreger, at den procentvise størrelse af præmieringen af opsparingen også er større i forbindelse med den skattebegunstigende opsparing end efter den af ministeren foreslåede ordning. Spørgsmålet er så, om der er sådanne ulemper forbundet med disse ordninger, at de bør opgives. Jeg har forstået både af den højtærede ministers udtalelser i offentligheden og på det ærede medlem hr. Holger Eriksen, at man er betænkelig, fordi belønningen betales af andre skatteydere. Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede minister, hvorfra han vil skaffe disse hundredkronesedler, der skal lægges oven i de 900 kr.s rater, der her er tale om. Har den højtærede minister fundet nye veje i så henseende, eller er det ikke også her skatteborgerne, der skal betale? Naturligvis er det det.

Så er der nævnt et andet argument: spørgsmålet om rig og fattig — og det ærede medlem hr. Holger Eriksen uddybede disse problemer meget tydeligt. Jeg synes, det er, som om det ærede medlem hr. Holger Eriksen ikke helt har erkendt, hvor langt vi er kommet med proportionalbeskatningen i dette land. Når forholdet er det, at mere end 90 pct. af landets skatteydere falder ind under grænserne for den proportionale skat, må man have lov til at sige, at denne stadige talen om rig og fattig virker en anelse for historisk betonet og er knap så nutidig, som man kunne ønske det. Heller ikke på denne baggrund er der basis for at være så kritisk, som man er, over for de skattebegunstigende ordninger.

Jeg vil også nævne, at det af den højtærede minister fremsatte forslag, så vidt jeg kan bedømme det, må give en række kontrolproblemer, som er væsentlig større, end tilfældet er ved de nuværende skattebegunstigende ordninger.

Men lad alt det være. Jeg har forstået på den forløbne del af denne debat, at det ikke ligefrem er hjertevarme, den ærede social-